

Свіча - істота

Інна Рябченко

Свічки докупки полум'ям зрослись
Так, ніби-то вони істоти
І стало світла більше, ніж колись,
Любові, ніжності, турботи.
Вогонь палахкотить, і плаче віск —
Свічі розтоплене осердя.
Одна — то він, печаллю тихо ливсь.
Вона — в журбі сльозою ствердла.
Та їх горіння прагли загасить
Єдиним змахом чорні крила.
Хоча свічки палали тільки мить,
Але щосили.